

Jan Karol Chodkiewicz (ur. 1570/1571, zm. 24 września 1621 roku w Chocimiu) – hetman wielki litewski od 1605, hetman polny litewski od 1600, wojewoda wileński od 1616, starosta generalny żmudzki od 1599 roku, hrabia na Szklowie, Nowej Myszy i Bychowie, pan na Mielcu i Kraśniku. Uważany za jednego z najwybitniejszych dowódców wojskowych początku XVII wieku. Pochodził ze znanej rodziny arystokratycznej o wielkich tradycjach wojskowych i politycznych. Kształcił się w kolegium jezuickim w Wilnie, kontynuował nauki na różnych uczelniach europejskich. Po powrocie do kraju rozpoczął służbę wojskową. Brał udział we wszystkich najważniejszych konfliktach zbrojnych, w jakie była uwikłana Rzeczpospolita w pierwszych dwudziestu latach XVII wieku, począwszy od powstania Nalewajki, przez wyprawę Jana Zamoyskiego na Wołoszczyznę, potop szwedzki, wojnę o Inflanty, rokosz Zebrzydowskiego, następną wojnę ze Szwecją, wyprawę moskiewską 1611-12, aż po wojnę polsko-turecką 1620-21, tzw. wojnę chocimską. Najbardziej wstawiony spektakularnymi zwycięstwami nad Szwedami pod Kokenhausen i Kircholmem, odbiciem z ich rąk Parnawy i twierdzy Dyjament, oraz bohaterską obroną Chocimia przed Turkami. W trakcie ostatniej z wymienionych bitew Jan Karol Chodkiewicz zmarł. Jego czyny uwiecznione zostały w eposie Wacława Potockiego „Transakcja wojny chocimskiej”.